

LIEFDE DOET *voor kids*

BOB GOFF

LINDSEY GOFF VIDUCICH

Illustraties van Michael Lauritano

UNRAVEL
Kids

INHOUD

<i>Voorwoord</i>	1
1. Fouten	4
2. Kamerhuur	10
3. Woorden van leven	14
4. Blinkende muntjes	18
5. Ik ga met je mee	22
6. Zeilen met Jong Leven	26
7. Bruidstaart	32
8. Foto's in een portemonnee	36
9. Eenwieler	42
10. Een beetje meer zien	46
11. Dierentuin	52
12. Cadeautjes	58
13. De brieven	62
14. Avond-Zonder-Manieren	68
15. Beren	74
16. Sleutels	80
17. Vrienden zijn	84
18. Iedereen doet mee	90
19. De goede dokter	96
20. Het dorp	100
21. Weinig bagage	104

Oorspronkelijke titel:
Love Does for Kids

©2018 by Bob Goff en Lindsey Goff-Viducich

Published by arrangement with Thomas Nelson,
a division of HarperCollins Christian Publishing, Inc.

Liefde doet (voor kids)

Alle rechten van de Nederlandse uitgave zijn in handen van
Unravel Kids, onderdeel van Unravel Publishers, Barneveld.
www.unravelpublishers.nl

Vertaling: Ellies Bomhof
Redactie: Charlie Bomhof
Omslag ontwerp: Connie Gabbert
Illustraties: Michael Lauritano en Diane Le Feyer
Eerste druk: september 2021
ISBN: 978-90-831219-4-9
NUR: 210

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag
zonder schriftelijke toestemming van de uitgever worden
gebruikt of vermenigvuldigd.

22. De Jeep	108
23. Sterrennacht	112
24. Kids vol liefde	118
25. Slaven bevrijden	122
26. Rotsen vinden	128
27. Levend water	132
28. Bijbel doen	136
29. Zachte stemmen klinken ver	140
30. Balspel	144
31. Disneyland	148
32. Uitgedaagd voor een gevecht	152
33. IJskoude verrassing	156
34. Popcornzakjes	160
35. Uitgenodigd of welkom	164
36. Genade en wc-papier	168
37. Op je tenen	172
38. Stopper	176
39. Drie minuten per keer	180
40. De poppenspeler	184
41. Voor elkaar	190
42. Stiekem geweldig	194
43. Een nieuw hart	198
44. Krok dropping	202
45. Dapper	206
46. Zwaaien naar Jezus	212
<i>Over de schrijvers</i>	215

VOORWOORD

Toen God Zijn fantastische plan bedacht om de hele wereld te redden, weet je wie Hij toen uitkoos om het uit te voeren? Een klein kind. De naam van dat kind was Jezus, en Hij groeide op in het dorp Nazareth. Ik denk dat Jezus ook naar school moest en Zijn ouders moest helpen met klusjes, en dat Hij graag buiten speelde, net als jij. Maar weet je wat echt bijzonder is aan Jezus? Hij was geen gewoon kind. Hij was “God met ons”, hier op aarde.

Voordat Jezus geboren werd, zag God denk ik erg veel verdrietige dingen op aarde. Ik denk dat Hij mensen zag die Hij Zelf gemaakt had, maar die vergeten waren wie Hij was! En Hij had waarschijnlijk erg veel ideeën om alles weer goed te maken. God had iemand die heel beroemd of populair of machtig was kunnen kiezen om iedereen naar Hem terug te brengen, maar dat deed Hij niet. God koos ervoor om de wereld te redden door een klein jongetje. Toen de jongen groot was, werd Hij een leraar en Hij was vaak op reis met Zijn beste vrienden. Hij genas zieke mensen en vertelde hen het geweldige nieuws dat God gekomen was om iedereen te redden en dat Hij bij hen wilde zijn.

Op een dag vroegen Jezus’ vrienden wat het koninkrijk van de hemel eigenlijk was. “Jezus,” zei een van de vrienden

die al zijn moed had verzameld om iets te vragen, “in Uw koninkrijk, wie is daar het allerbelangrijkste?”

Op dat moment wisten Jezus’ leerlingen niet precies wat het verschil was tussen iemand die machtig is en iemand die belangrijk is, want die twee dingen zijn niet per se hetzelfde.

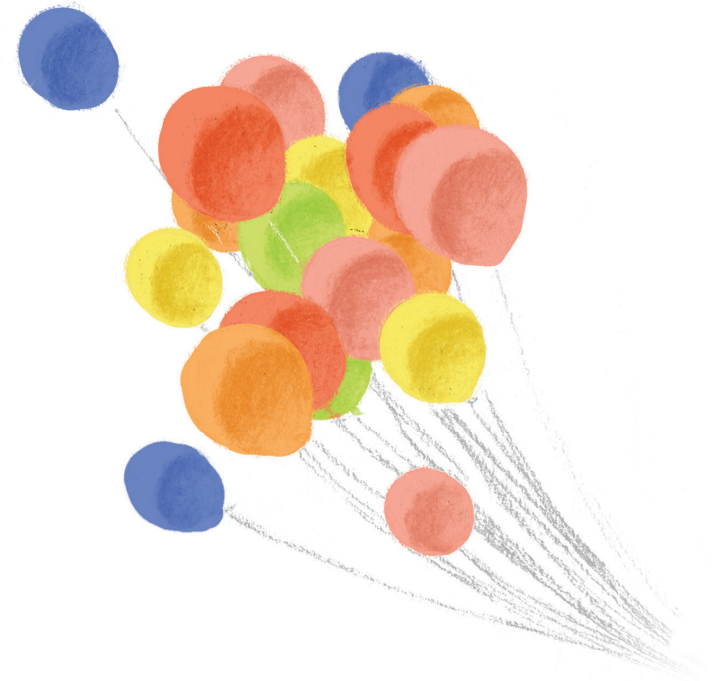
Jezus keek om Zich heen en zag een klein kind dat naar hun gesprek luisterde. Hij riep het kind bij Zich en legde Zijn hand op het kleine hoofdje. Ik denk dat Jezus een beetje glimlachte. Zijn vrienden stelden Hem altijd dit soort vragen, maar Jezus vond dat niet erg.

“Vrienden,” zei Jezus, “Ik zal jullie de waarheid vertellen. Als je niet verandert en wordt zoals een kind, kun je nooit in het koninkrijk van de hemel komen. In Mijn koninkrijk zijn de mensen die zich het minst belangrijk voelen—zoals dit kleine kind—de allerbelangrijksten!”

Wat Jezus tegen Zijn vrienden zei, is nu nog steeds zo! Jezus’ vrienden maakten zich druk of ze wel vooraan in de rij zouden staan en of God hen wel de allerbeste vond. Maar Jezus leerde Zijn vrienden dat ze anders moesten denken, een omgekeerde, achterstevoren manier van denken. Jezus’ koninkrijk gaat over de dingen die écht belangrijk zijn—zoals geloof, genade, liefde en vergeving. Bij Jezus zijn de machtigste mensen degenen die zichzelf het minst belangrijk vinden, en de leiders zijn juist mensen die anderen dienen en helpen. Jezus’ koninkrijk is voor mensen die een hart hebben zoals een kind—mensen die erop vertrouwen dat God voor hen

zorgt, zoals een goede vader voor zijn kind zorgt. Jezus kwam om ons te laten weten dat we al onze dromen en avonturen bij Hem kunnen brengen, en Hij geeft ons er een hart vol liefde voor terug.

Dit boek is voor grote en kleine kinderen. Dit boek gaat over het nieuwe koninkrijk waarvoor Jezus jou uitnodigt. Hij vraagt ons allemaal of we erbij komen—maar we kunnen alleen komen als we *als kinderen zijn*. In het koninkrijk van de hemel worden we allemaal een beetje meer als een kind en wordt ons hart steeds voller van liefde—en we leren een beetje meer over wat liefde doet.

FOUTEN

Toen ik in groep 1 zat, moesten we altijd een middagslaapje doen. Ja, dat klinkt supersaai hè? Dat vond ik ook. Het enige dat ik leuk vond aan het middagslaapje, was een klusje dat ik heel graag wilde doen. Elke dag koos de juf iemand die de “Wakker-Worden-Fee” mocht zijn. De Wakker-Worden-Fee kreeg vleugels op zijn rug en hij mocht op de schouders van alle kinderen tikken met een toverstokje om te zeggen dat het tijd was om wakker te worden. Ik vond dat het leukste in de hele wereld, ik kon niet wachten totdat ik aan de beurt was!

Op een dag was het eindelijk zover—de juf koos mij om de Wakker-Worden-Fee te zijn! *Dit is mijn kans! Ik zal de beste Wakker-Worden-Fee zijn die ze ooit hebben gezien*, dacht ik.

Ik deed de vleugels op mijn rug, pakte het toverstokje en ging de klas rond om het klusje te doen. Maar ik was zó enthousiast dat ik niet goed keek waar ik liep. Terwijl ik rondrende en mijn vrienden op hun schouders tikte, stond ik op iemands neus! De juf was helemaal niet blij. Ik luisterde niet goed naar de juf en zorgde voor zoveel problemen, dat de juf zelfs de vleugels en het stokje afpakte.

Eerlijk gezegd voelde ik me echt slecht. Het was niet mijn

bedoeling iemand pijn te doen; ik was gewoon mega blij en vergat daardoor te kijken waar ik liep.

Heb jij dat ook weleens gehad? Heb je weleens ontzettend hard je best gedaan om iets goeds te doen, en het toch verpest? Dat hebben we allemaal weleens gedaan en je kan daar erg van balen.

Wat ik van Jezus leerde toen ik wat ouder was, is dat we ons niet slecht hoeven te blijven voelen als we iets verprutsen. Toen Jezus Zijn vrienden uitkoos en hen vroeg met Hem mee op pad te gaan, zocht Hij niet de slimste of populairste kinderen van de school uit. Hij keek ook niet of ze goede banen of luxe huizen hadden of veel geld verdienden. En Hij keek al helemaal niet of ze wel altijd naar de meester of juf luisterden en nooit fouten hadden gemaakt.

De Bijbel vertelt dat Jezus een paar vissers zag bij de oever van een meer, en Hij koos hen uit om Zijn beste vrienden te zijn. Ik denk dat die vissers zoveel moeite hadden met school dat ze niet eens meer gingen! Ze wisten ook niet altijd aan welke kant van de boot ze hun visnet moesten uitgooien, en toch koos Jezus hen uit!

Jezus vroeg ook een tollenaar om Hem te volgen. Niemand wilde een tollenaar als vriend, want zij pikten het zakgeld van andere mensen en zeiden dan dat het van hen was! Jezus bracht zoveel tijd door met mensen die grote fouten hadden gemaakt, dat mensen zelfs over Hem roddelden en onaardige

dingen zeiden. Maar het maakte Jezus niet uit wat mensen ervan dachten dat Hij hield van mensen die fouten maakten. Hij wilde dat iedereen die het verprutst had, wist dat Hij nog net zoveel van hen hield. Hij gebruikte hun fouten zelfs om te laten zien dat Zijn liefde juist ontzettend groot is.

Soms is het gemakkelijk om te denken dat als je fouten maakt, we een klein beetje minder liefde verdienen, of dat mensen alleen nog maar aan onze fouten zullen denken als ze ons zien. Wat ik niet snapte toen ik in groep 1 zat, was dat Gods liefde voor ons nooit verandert. Zelfs niet op je slechtste dag. En God gaat ook niet meer van ons houden als we een hele goede dag zonder fouten hebben. God houdt gewoon van ons, wat we ook doen, en door Jezus kijkt God niet naar wat we fout doen.

Die dag dat ik de Wakker-Worden-Fee was, was niet mijn enige slechte dag op school. Ik vond school moeilijk en soms wilde ik er het liefst mee stoppen! Maar weet je, dat deed ik niet! Ik geloofde dat Jezus van mij hield, zelfs als ik het lastig vond, want de verhalen die ik over Jezus las, lieten zien dat Jezus niet naar onze fouten kijkt. Hij keek naar wie iemand zou worden, zelfs als ze dat zelf nog niet zagen.

Wat ik ook nog niet wist als mislukte Wakker-Worden-Fee, was dat ik op een dag, als ik doorzette, zou gaan studeren om een advocaat te worden. En daarmee kon ik kinderen over de hele wereld helpen, ik kon zorgen voor nieuwe scholen

waar zij heen konden gaan. En op die scholen hebben we een hele belangrijke regel: we doen altijd ons best, maar als iets niet lukt, denken we eraan hoeveel Jezus van ons houdt—het maakt niet uit wat je gedaan hebt!

Jezus wist dat we nog steeds belangrijke dingen kunnen doen, ook al maken we fouten. Denk maar aan die vissers die Jezus tegenkwam bij het meer. Zij zouden later de halve wereld over reizen om mensen over Jezus te vertellen. En de tollenaar? Die begon zelfs een kerk. Dat geloof je toch niet? Dat gebeurde allemaal omdat Jezus Zijn vrienden vertelde wie ze zouden worden, en ze geloofden

Hem. Dus de volgende keer dat je een foutje maakt, denk dan gewoon: *God houdt van mij en ik hoor bij Hem . . . En ik ben benieuwd wie ik later zal worden.*

Dit is het antwoord:
Je wordt een helper.
Je wordt een leider.
Je wordt liefde.

KAMERHUUR

Vroeger ging ik vaak op visite bij mijn oma Mary. Ik was gek op haar, ze hield zoveel van mij en ze verzong altijd de gekste stunts. We haalden graag samen kattenkwaad uit. Altijd als ik langskwam, had ze alweer één of twee dingen bedacht om te doen. Op een dag bouwden we samen een zonne-oven: een kartonnen doos met aluminiumfolie eromheen die we in de zon zetten, we bakten daar onze tosti's in! De volgende dag maakten we zelf snoepjes met water en suiker.

Oma Mary kon niet autorijden, maar ze had wel een hele bijzondere fiets, een driewieler voor grote mensen! Daarop reed ze overal naartoe. Meestal fietste ik naar haar huis en dan pakte zij snel haar driewieler om samen met mij naar een doe-het-zelfzaak te gaan, om spullen te kopen voor ons volgende project. Ik was een druk kind, ik leek wel een tornado, en oma vond het leuk om achter die roodharige sproetenkop die ik was aan te rennen. (Ze leek misschien zelf ook wel veel op een tornado.) Wat ik het allerleukste vond, was om met haar alle kussens uit het huis op te zoeken en een enorme stapel te maken in de woonkamer. Oma Mary en ik gingen dan op de bank staan om in de gigantische stapel te springen en ervan af te rollen, totdat de tranen van het lachen over onze wangen liepen. Oma Mary hield zoveel van mij dat ze me zelfs

een eigen kamer gaf in haar huis. Het was geen bijzondere kamer, er stond alleen een bed in en een bureau met een oude naaimachine erop. In één van de laatjes van het bureau stopte oma vaak wat kleingeld. Zij zei dat dat “kamerhuur” was.

“Het is toch logisch dat ik je huur betaal,” zei ze, “want als jij op school zit, zit ik soms in jouw kamer te naaien!”

Het grappige is dat ik me niet kan herinneren dat oma daar ooit aan het naaien was. Maar elke keer als ik bij haar kwam, rende ik naar boven en vond ik weer nieuwe muntjes in de la. En dan sprongen we op de fiets om naar de snoepwinkel te gaan of naar de doe-het-zelf zaak voor knutselspullen.

We denken soms dat je grote dingen moet doen voor anderen als je wilt laten zien dat je van ze houdt, net zoals Jezus deed. Grote dingen waar de hele wereld het over heeft, die je in de krant leest of op het nieuws hoort, of waarover films gemaakt worden. Grote dingen voor anderen doen is fantastisch, maar wat ik van oma Mary leerde, is dat grote liefde niet betekent dat heel de wereld ervan moet horen. We kunnen zoveel liefde in ons hebben, dat we niet anders kunnen dan het aan anderen uitdelen, maar soms doen we dat door de allerkleinste, simpele, aardige dingen.

Het sloeg niet echt ergens op dat oma mij betaalde voor de huur van een kamer, terwijl die kamer natuurlijk al van haar was! Waarom zou je huur betalen aan een klein kind, terwijl je zelf het hele huis bezit? Waarom zou je zoveel tijd vrijmaken

om één iemand zo blij te maken? Hoewel je misschien denkt dat het niet uitmaakt, waren al die kleine dingen die oma voor mij deed heel speciaal voor mij, ze zorgden ervoor dat ik werd wie ik nu ben. Ik wist dat ik later dezelfde liefde aan mijn eigen kinderen kon geven, en dat ik anderen ook wilde helpen. Ik leerde door oma Mary hoe ik liefde kon uitdelen!

Veel dingen in Jezus' koninkrijk zijn het omgekeerde van wat je zou denken. Jezus zei tegen mensen die niemand belangrijk vond dat ze leiders zouden worden. Hij kijkt juist naar de mensen die niemand ziet staan. En in Jezus' koninkrijk zijn de kleine, aardige dingen die we doen juist heel groot, want ze kunnen anderen enorm helpen. Als we liefde uitdelen aan anderen, is het niet zo dat we Jezus een beetje terugbetalen voor wat Hij voor ons gedaan heeft. Het is eigenlijk precies andersom. Het is alsof Hij kamerhuur in onze bureaulade heeft gedaan, en Hij kan niet wachten om te zien wat we ermee zullen doen om anderen te helpen.

